

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Dominica XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

DOMINICA XVI.

QVÆSTIO XL.

Cur necesse fuit, ut Christus ad Mortem usque se demitteret?

RESP. Propterea quod iustitiæ^a & veritati Dei^b nullo alio pacto pro nostris peccatis potuit satisfieri, quam ipsa morte filij Dei, qua Homo erat.

^a Rom. 1. 32. ^b Gen. 2. 17. Gen. 3. 15.

QVÆSTIO XLI.

Quare etiam Sepultus est?

RESP. Ut eo testatum faceret, se vere mortuum esse^a, quoad solam Humanitatem.

^a Mar. 15. 42. 43. 44. 45.

QVÆSTIO XLII.

At, cum Christus pro nobis mortem oppetierit, cur nobis quoque est moriendum?

* non
† sed
RESP. Mors nostra^{*} est aliqua pro peccatis nostris satisfactio^a, † non omnis peccati abolitio^b: & est transitus in vitam æternam^c, mediata vel immediate post dandam.

^a Matt. 16. 26. ^b Hebr. 14. 10. ^c Philip. 1. 21. Phil. 1. 23.

^a Mat. 16. 26. Quid enim prodest homini si v-

niuersum mūdum lucretur, anima vero sua detrimentum patiatur.

RESP. ^a Quid ergo? Mors non est pro peccatis aliqua satisfactio? Negatur consequentia.

^c Phil. 1. 21. Mihi enim viuere Christus est, & mori lucrum, 23. Cupio dissolui & esse cum Christo.

RESP. ^c Sic esse cuique potest; non tamen est, nisi paucis Deo notis.

QVÆSTIO XLIII.

Quid præterea capimus commodi ex Sacrificio & Morte Christi?

RESP. Quod virtute eius mortis^a, vetus noster homo vna cum eo crucifigi^{*} debeat^b, interimi[†], ac se-^{* cur,} peliri^{*d}, ne prauæ cupiditates & de-^{† cur,} sideria carnis posthac in nobis regnent^c, nisi uelimus: sed ut nos ipsos ei hostiam gratitudinis offeramus^f.

^a Rom. 6. 5. Ioh. 17. 19. ^b Rom. 6. 6. Gal. 5. 24. ^c Rom. 6. 8. Rom. 6. 11. ^d Rom. 6. 4. Col. 2. 12. ^e Rom. 6. 6. 14. ^f Pl 51. 19. Rom. 6. 13.

QVÆSTIO XLIV.

Cur additur? Descendit ad inferos?

RESP. Ut in summis doloribus & grauissimis tentationibus me hac consolatione sustentem, quod Dominus meus Iesus Christus inenarrabilibus animi (ui sensuum, non Rationalis, angustijs, cruciatibus & terroribus (absque infernali pœna sensus vel damni) in quos cum antea, tum maxi-

maxime in cruce pendens, fuerat
 demerfus ^a quantum voluit; nos t̄ ab
 angust. js & cruciatibus inferni li-
 berauerit ^b. sed ut & fide viua compa-
 riamur pœnitentes.

^a Pl. 3. o. 4. Pl. 86. 13. b Esa. 53. 3. 5. r. Cor. 15.
 55. 57.

^a Act. 1. 9. b Marc. 16. 9. Luc. 24. 50. 52. c
 Ioh. 16. 7. d Act. 3. 21.

QVÆSTIO XLVII.

*An ergo Christus non est nobiscum vsque
 ad finem mundi, quemadmodum
 nobis promisit?*

DOMINICA XVIII.

QVÆSTIO XLV.

*Quid nobis prodest Resurrectio
 Christi?*

RESP. Primum, sua resurrectione
 mortem deuicit, vt nos posset e-
 ius iustitiæ, quam nobis sua morte
 pepererat, participes facere ^a. Deinde,
 nos quoque iam eius potentia
 ad nouam vitam excitamur ^b. Postremo,
 resurrectio Capitis nostri
 Christi nobis gloriôsæ resurrectio-
 nis nostræ pignus est ^c.

^a Rom. 4. 25. 1. Cor. 15. 17. b Rom. 6. 4. 8.
 Col. 2. 12. 13. c 1. Cor. 15. 20. 21. r. Thef. 4. 14.

RESP. Christus est verus Deus
 & verus homo. Itaque secundum
 naturam humanam ordinariè, nisi Sa-
 cramentaliter, iam non est in terra ^a;
 at secundum diuinitatem suam, ma-
 iestatem ^b, gratiam & spiritum, nul-
 lo vnquam tempore à nobis abest ^c;
 nisi peccatis nostris gratiam eius quisque
 excludamus.

^a Ioh. 16. 18. Mat. 16. 11. Heb. 8. 4. b. Ier. 23.
 24. c 2. Cor. 1. 13. Ioh. 14. 16.

QVÆSTIO XLVIII.

*An vero isto pacto due nature in Christo
 non disuelluntur; si non sit natura
 humana vbicunque est di-
 uina?*

RESP. Minime. Nam cum Di-
 uinitas comprehendi non queat, &
 virtute sua omni loco præsens sit ^a,
 necessario consequitur, esse eam a-
 lubi quidem etiam extra naturam
 suam humanam, quam assumpsit ^b;
 & nihilominus tamen esse in ea ^c sed

^a Iob. 11. 8. Act. 17. 27. b Ioh. 3. 13. c Col.
 2. 9.

QVÆSTIO XLVI.

*Quomodo intelligis istud? Ascendit
 ad celos.*

RESP. Quod adspicientibus di-
 scipulis ^a Christus de terra in cœ-
 lum vi propria sublatus est ^b, atque
 etiamnum nostra causa ibidem est
 & erit (vt tamen sit & alibi; præsertim
 in S. Eucharistia.) d. nec redeat ad iu-
 dicandum viuos & mortuos ^d.

DO.